

politisk accept på en forsigtig vurdering af indkomsterne end at forøge de kommunale henlæggelser tilsvarende. Lånefinansieringen vil derfor generelt vise en stigende tendens.

e) Den nye ordning medfører øget administration, uden at der kan påvises egentlige fordele. Ulemper er vel snarere tænelige, jvf. foran.

f) For så vidt der alligevel gennemføres en ændring i restskatteudbetalingen, bør der åbnes muligheder for dispensation, således at udviklingskommunerne med det store finansieringsbehov får mulighed for udbetaling af restskat som tidligere. Denne dispensation bør kunne gives allerede inden de kommunale budgetter er endeligt lagt for finansåret, i

hvilket restskatten kommer til udbetaling.

3) *Vedrørende bemærkninger til lovforslaget*
Side 4, 2. spalte, 3. afsnit nederst står følgende: „Det er herved forudsat, at de beløb, der udbetales over en 3-årig periode, optages i kommunernes budgetter for de pågældende år.“

Det er ikke præciseret, om en optagelse i anlægsbudgettet er tilstrækkelig eller om det fordres, at optagelsen sker på driftsbudgettet. Hvis sidstnævnte er tilfældet, vil der ske en forøgelse af købekraften hos borgerne, idet skatteprocenten alt andet lige nedsættes — og det virker næppe stabiliserende på økonomien.

Fl. Jensen.